

TAYYİB BEY ANISINA YAPILAN SEMPOZYUM (5)

(...düünden devam)

Eserleri titiz inceleme ürünüdür. Dünya yayınlarını izler, İslâm ilimlerinde yayınlanmış eserleri ısmarlayıp getirtirdi. Bütün gazeteleri de takibeder, dinle ilgili yazıları kesip saklardı. Bir odası gazete kupürleriyle doluydu. Kütüphanesi son derece zengindi. Geniş araştırmasına ve lisan imkânına karşın Hoca çok yazmadı, az ve öz yazdı.

Türkçe eserleri: Bazı Hadis Meseleleri Üzerinde Tetkikler, Kur'ân-ı Kerîm'in Üslûbu ve Kırâati yayınlanmış kitaplarıdır. Fakültede okuttuğu Tefsîr Dersleri notları da hacimli bir kitap olmakla birlikte henüz yayınlanmamıştır. Bu eserlerinden başka çeşitli dergilerde, her biri başlı başına bir kitap niteliği taşıyan bilimsel makaleleri yayınlanmıştır. Çeşitli bilimsel dergilerde yayınlanmış Fransızca makaleleri bulunduğu gibi Arapça makaleleri de vardır.

Merhum Hocamızın eli açıktı. Bayramda veya çeşitli vesilelerle kendisini ziyaret eden çocukların eline (o zamanki para ile) 20, 30 lira sıkıştırmadan rahat edemezdi. Tam İslâm'ın emirlerine göre hareket eden bir insandı. Fakat eli açıklığı yüzünden aldığı maaşla ancak geçinebilirdi. Kimsenin evinde yemek yemezdi. Her yıl Ramazanda bütün Fakültenin hoca kadrosuna lüks bir lokantada bir iftar yemeği vermek âdeti idi. Kütüphanesinden başka bir serveti yoktu.

Çok bilgili ve son derece alçakgönüllü idi. Kendisinde kibirden eser yoktu. Herkesle konuşur, herkesin hal ve hatırını sorardı. Güleç yüzlüydü, şakayı severdi. Özellikle kılıbıklık konusunda asistanlarını birbirine düşürür, onların "Sen kılıbıksın, şöyle yaptın, evde badana yaptın, çamaşır, bulaşık yıkadın, evi süpürdün,..." gibi sözlerle birbirlerini suçlamalarından son derece hoşlanırdı.

Talebesi ona saygı beslerdi. Ama bu saygı korkudan veya not endişesinden değil, sevgiden kaynaklanırdı. Her talebesinin derdini dinler, hattâ mezun olmalarından sonra da onların işleriyle ilgilenir, mektuplarına cevap verirdi. "Mektuba cevap vermemek, selâm veren adamın selâmını almamaya benzer" derdi.

Hâsılı muhterem Hocamız Prof. M. Tayyib Okıç, tam bir insan, gerçek bir Müslümandı. Gerçi geriye, sulbünden bir çocuk bırakmadı ama kendisine duâ edecek pek çok talebe bıraktı. Onun güzel adı bu gök kubbede uzun zaman çınlayacaktır. Allah gani gani rahmet eylesin.

(devamı yarın..)